

Vec C-191/10

Rastelli Davide e C. Snc

proti

Jean-Charles Hidoux

[návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Cour de cassation (Francúzsko)]

„Nariadenie (ES) č. 1346/2000 — Konkurzné konania — Medzinárodná právomoc — Rozšírenie konkurzného konania začatého voči spoločnosti usadenej v členskom štáte o spoločnosť, ktorej registrované sídlo sa nachádza v inom členskom štáte, z dôvodu neodlíšiteľnosti imania“

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. decembra 2011 I - 13211

Abstrakt rozsudku

1. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Konkurzné konania — Nariadenie č. 1346/2000 — Medzinárodná právomoc na začatie konkurzného konania — Súdy členského štátu, v ktorom sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka (Nariadenie Rady č. 1346/2000)*
2. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Konkurzné konania — Nariadenie č. 1346/2000 — Medzinárodná právomoc na začatie konkurzného konania — Súdy členského štátu, v ktorom sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka — Kritériá určenia (Nariadenie Rady č. 1346/2000)*

1. Nariadenie č. 1346/2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý začal hlavné konkurzné konanie voči spoločnosti, vychádzajúc zo skutočnosti, že centrum jej hlavných záujmov sa nachádza na území tohto členského štátu, môže pri uplatnení predpisov jeho vnútroštátneho práva rozšíriť toto konanie o druhú spoločnosť, ktorej registrované sídlo sa nachádza v inom členskom štáte, iba za podmienky, že je preukázané, že centrum hlavných záujmov tejto poslednej menovanej spoločnosti sa nachádza v prvom členskom štáte.

V systéme určovania právomoci členských štátov zavedenom nariadením, ktorá je založená na centre hlavných záujmov dlžníka, totiž existuje pre každého dlžníka predstavujúceho osobitnú právnu entitu vlastná súdna právomoc.

Preto by možnosť, že súd ustanovený na základe článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 ako súd majúci právomoc vo vzťahu k dlžníkovi podriaďiť na základe vnútroštátneho práva iný právny subjekt konkurznému konaniu výlučne na základe toho, že imanie je neodlíšiteľné, bez preskúmania toho, kde sa nachádza centrum hlavných záujmov tohto subjektu, znamenala obídienie systému stanoveného nariadením. Toto by viedlo predovšetkým k pozitívnym

kompetenčným konfliktom medzi súdmi rôznych členských štátov, čomu presne chcelo nariadenie z dôvodu zabezpečenia rovnakého zaobchádzania s konkurznými konaniami v rámci Európskej únie zabrániť.

(pozri body 25, 28, 29, bod 1 výroku)

2. Nariadenie č. 1346/2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, keď proti spoločnosti, ktorej registrované sídlo sa nachádza na území členského štátu, je podaná žaloba smerujúca k rozšíreniu účinkov konkurzného konania začatého v inom členskom štáte voči inej spoločnosti so sídlom na území tohto posledného uvedeného členského štátu na ňu, tak samotné zistenie, že imanie týchto spoločností je neodlíšiteľné, nepostačuje na to, aby bolo preukázané, že centrum hlavných záujmov spoločnosti, ktorej sa táto žaloba týka, sa tiež nachádza v tomto poslednom uvedenom členskom štáte. Na vyvrátenie domnienky, že toto centrum sa nachádza v mieste registrovaného sídla, je potrebné, aby celkové posúdenie všetkých relevantných skutočností umožnilo stanoviť spôsobom overiteľným tretími osobami, že skutočné centrum vedenia a kontroly spoločnosti, ktorej sa žaloba o rozšírenie týka, sa nachádza v členskom štáte, kde sa začalo pôvodné konkurzné konanie.

(pozri bod 39, bod 2 výroku)